

[Thestrup.]

boliger end at bygge dette levnedsmiddel-institut. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen som helst uoverensstemmelse mellem det, jeg sagde ved første behandling, og det, jeg nu har sagt.

Formanden: Jeg henstiller, at man hører forhandlingerne i ro.

Finansministeren (Poul Hansen): Må jeg lige sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at jeg nu ikke brugte det udtryk at holde finansloven intakt, men at holde den økonomiske politik intakt. Det gør i hvert fald en lille forskel.

Det ærede medlem var inde på betragtninger om, at det stigende skattegrundlag skulle kunne dække merudgifterne ved pristalsreguleringen. Ja, jeg ved jo godt, at det er de synspunkter, man fremførte, men jeg er altså ikke enig i den vurdering.

Med hensyn til byggearbejderne nævnede jeg, at der kunne blive tale om at udskyde en del igangsættelser til eftersommeren. Jeg har ikke talt om, at nogen af de opførte ting overhovedet ikke skulle påbegyndes inden for det kommende finansår. Og her vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Thestrup, at naturligvis er det klart, at de 3 mill. kr. til levnedsmiddel-institutet, hvis man anvendte dem på anden måde, kunne blive til nogle boliger; men det er jo alligevel i den sammenhæng en mindre del. Fra anden side — jeg skal ikke gøre mig sagkyndig på området — lægges der stor vægt på at få dette institut påbegyndt, og jeg må mene, at den bedømmelse er rigtig.

Til det ærede medlem hr. Damsgaard skal jeg videre vedrørende spørgsmålet om valutabeholdningen sige: jeg synes ikke, at valutabeholdningen kan være det eneste og måske ikke engang det væsentligste udtryk for, hvorledes den økonomiske fremgang i de senere år er forvaltet. Hvis det ærede medlem skal bedømme sin egen økonomiske stilling, så nøjes han dog ikke med at se, hvad han har kontant i tegnebogen, men ser nok så meget på, hvilke faste værdier i form af ejendom og maskiner o. s. v. det ærede medlem råder over, og på det sidste område er vi altså i løbet af disse år kommet til at råde over væsentlig

mere her i landet, end vi havde i forvejen, således som jeg pegede på ved de tal, jeg nævnede.

Det ærede medlem mindede om, at hr. Bertel Dahlgaard engang skulle have sagt, at der var fare på færde, hvis den samlede skatteudskrivning oversteg 25 pct. af nationalindkomsten. Jeg ved ikke, om det ærede medlem dermed vil gøre sig til talsmand for, at så må skatteudskrivningen ikke ligge højere. Hvis det er tilfældet, skal vi jo afskaffe, jeg tror en 2-3 milliarder kr. af de nuværende offentlige udgifter. Det kunne dog være rart at vide, hvor det er, det ærede medlem i så fald ville sætte ind med sine besparelser.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 142 stemmer mod 6; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 142 stemmer mod 6; 10 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 5-9
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10
vedtoges med 142 stemmer mod 6; 12 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 11 og 12
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13
vedtoges med 144 stemmer mod 11.

Ændringsforslag nr. 14 betragtedes som vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 13.

Ændringsforslag nr. 15
vedtoges uden afstemning.